

הוצאות (ע"ח"ב)

אכס -	120,000 שקל
ק"טאח אלמאי +	
גס אחיז	60,000 שקל
חינוך יעצים	50,000 שקל
חינוך מקלעים	43,000 שקל
תקצוב אישי	40,000 שקל
ריהוט	20,000 שקל
תרבות	15,000 שקל
ציטונים	11,000 שקל
חשמל	10,000 שקל
כביסה	2,500 שקל
קוסמטיקה	2,000 שקל
ספריה	2,000 שקל
סעפון	52 שיחות
	קחינץ

סה"כ: 375,500 שקל

אפי תחשיב
מזכירות הקיבוץ
הערה: האספרים את"ח"ס"ס

סה"כ חובשית, ע"ח"ב

גם בקיבוץ מהדקים את החגורה

רותי ועמי - כמה הם עולים - לקיבוץ?

חצי שעה אחרי פתיחתו הרישמית של יום-העבודה, אפשר להתקבץ בחדר-האוכל, לארוחת הבוקר. ירקות, גבינות, ביצים, לחם, דייסות, קפה, תה, ערוכים על עגלות-מתכת. כל חבר נוטל לפי צרכיו, ממש כפי שחלם קארל מרקס.

עמית ורותי אינם יודעים מה מחירה של ארוחת-הבוקר. הם אוכלים, מניחים את הכלים במכונת-השטיפה ושבים לעבודתם. אין לנו שום מגע עם הכסף. אנחנו לא מבינים בזה כלום. בטח עמרם, המזכיר, יודע.

מסתבר כי מה שיודעת כל עקרת בית ממוצעת הופך בפלמחים לנתון סטטיסטי קשה להשגה. גם עמרם אינו יודע מה מחירה של ארוחת הבוקר. אולם הוא יודע שכלכלתו של כל אחד מיושבי הקיבוץ מסתכמת בשלושת אלפים שקלים ביום. מלבד זאת, מקבל כל חבר, ללא הגבלה ובחינם: לחם, חלב, גבינה לבנה, ירקות, מרגרינה וכיצי.

34 נקודות חודשיות ליחיד ו-52 נקודות לזוג מחולקות בפלמחים מרי חודש, לקניית מעדני-חלב, גבינות צהובות, קמח, שמן, סוכר ופירות. כל נקודה שווה פריזלי אחד. במקרה של רותי ועמית יש מעט ירקות, פירות, ביצים ומוצרי-חלב. עמית: "אצלנו לא תמצאו מאכלים מיוחדים ויקרים. כשמתחשק לנו משהו טעים, אנחנו אוכלים פריזלי או צ'יפס".

קפה, תה, כעכים ודובשניות מסר כרות קונים בכליבו, במחירי חנות וזלה בשוק. כל קניה נרשמת. אחר-כך מפחית המחשב את ערכה מהתקציב האישי. (כל חבר זכאי לתקציב שנתי בשווי של 450 דולר).

ישעיהו פרי, מזכיר התנועה הקיבוצית המאוחדת, אמר השבוע: "קיבוצי התק"ם יעשו מאמצים איריים לאזן את הוצאותיהם, כולל הורדת רמת-החיים".

הצימצומים בפלמחים מקבלים מרי מוחשיים בעת ארוחת-הצהריים. מתוך שמונה ארוחות כשריות בכל שבוע, נותרו רק שש. "חברים מתלוי ננים, בטח שמתלוננים. אם יפסיקו להתלונן, אתחיל לחשוש שהקיבוץ מנותק בצורה גרועה", אמר עמרם, המזכיר.

כיום שלישי, יום נוטל בשר, עמית אוכל בורקס של גבינה ותרד, אחר-כך בוחר סלט אחד של כרוב ועוד סלט של חסה. יש גם שמונה קערות של סלטים חמים: סלק, קישואים ואיט-ריות. לקינוח: תפוז מהפרסר המקומי. מחירה של ארוחה כזו במיסעדה תל-אביבית ממוצעת הוא 15 אלף שקלים. "הקניה הסיטונית של מיצי רכים והחיסכון שבניהול מיטבח גדול מזוילים במידה ניכרת את ארוחותינו", אמר עמרם, האוכל מנת-עוף גם כיום שלישי.

חולים, הזקוקים לדיאטה מיוחדת, וכמה משוגעים, כמוני, המתעבים בורקס, רשאים לאכול עוף, הוא ספקי מתנצל ספקי-מסכר.

בין כך ובין כך מגיע יום-העבודה לסיומו. רוב הנשים שבות לבתיהן כי שעה 2 בצהריים. הגברים חוזרים ב-4

"מ"מ מילא אין אוכל - נשתה מרק אבל תחווירו את הבעות לסודה! מתחנן חבר אלמוני מעל גבי דף-ההומור של עלון קיבוץ פלמחים. כך מרגישה התנועה הקיבוצית בי ימים אלה: מקוצצת עד לשר בועותיה, חוששת ממכת-התמוטטויות אם לא תזכה בסיוע ממשלתי של 220 מיליון דולר, למיחזור חובותיה לבנקים. קיבוץ פלמחים, בגיל 36, 370 נפש, 10 קילומטרים דרומית-מערבית ל-ראשון-לציון, פלמחים הוא דוגמה טובה לחיי-קיבוץ בעידן של צימי צומים, "אומר דובר התק"ם (התנועה הקיבוצית המאוחדת), שלמה לשם. הוא אינו נמנה עם 70 הקיבוצים פשוטי הרגל, אך גם אינו עשיר מופלג.

כמוהו כמישפחה מהמעמד הבינוני המבוסס. הוא מתפרנס מגידולי-כותנה, מטעים סובטרופיים, מיפעל לייצור לוחות-בטון ושותפות במחצבות חול וכוכר.

יום-העבודה בפלמחים מתחיל כי שעה 6.30 בבוקר. בעיניים עצמות למחצה מגיחים החברים מבתיהם. הי רומנטיים שבהם משקיפים אל הים, הפרוש למרגלות הקיבוץ. ביום של מזל אפשר לראות, מגיבעת האורווה, את הנוריסטים המפורסמים של חוף פלמחים. "לעולם לא תמצאו כיניהם חברי משק", אמר בגאווה עמרם יורי שלם, המזכיר של פלמחים.

רותי בן-הלל (27) מתחילה גם היא את יום-העבודה שלה ב-6.30 בבוקר. רותי היא מטפלת בגן-הילדים. במחיה קרה על סולם היוקרה התעסוקתי, המקובל בקיבוצים, גילתה גילה ארר מאוניברסיטת חיפה, כי מטפלת כמו רותי נמצאת במקום ה-14 מתוך 40. בעלה של רותי, עמית (29) הוא רפתן. נמצא במקום ה-15 בסולם היוקרה.

בתם של רותי ועמית, מור, 2 וחצי, אינה ממוקמת בסולם. גם בקיבוץ עדיין לא מצאו לתינוקות מעמד חברתי מוגדר. בינתיים היא מסתפקת באכילה, שינה ומישחקים בגן-הילדים. בשעה 4 אחר-הצהריים היא נלקחת לבית הוריה. שם עליה לבלות עד הבוקר שלמחרת. בקיבוץ פלמחים הונהגה לינה מישפחתית לפני חצי שנה.

רותי ועמית הם ילידי נסיציונה. התחתנו לפני חמש שנים. רותי עבדה כשרטטת. עמית עסק בעבודות מזדמנות. שנה לאחר שנישאו החליטו לעבור לקיבוץ. בחרו רווקא את פלמי חים, כשל קירבתו לים ולבית הוריהם.

"בטח שמתלוננים!"

ארבע שנות קיבוץ הניבו דיר רת-מגורים דרמיפלטית המשקיפה אל הים, בת 80 מ"ר, שלושה חדרי-שינה קטנים וחדר-ארוחים מרווח, מרוהט בפשטות ובטוביטעם של זוג צעיר, מכשיר טלוויזיה ציבעונית, מערכת סטריאופונית, מיטבה המצוייד במקרר, כיורים ומעביל, קומץ ספרים, כמה תקליטים.

